

MISSIONAIR

De verrassende groei van Noorderlicht

Jonge mensen zijn wel degelijk geïnteresseerd in het christelijke geloof en zelfs in de kerk. Dat is echter niet terug te zien in het kerkbezoek. 'Missionaire oefenplaats' Noorderlicht slaagt er wel in geïnteresseerde jongeren te bereiken.

tekst Koos van Noppen, beeld Sjaak Boot

Jongeren willen graag horen hoe het geloof relevant kan zijn voor hun dagelijkse leven.

Er was eens een bevlogen missionair predikant, met een paar geestverwante vrijwilligers. Ze begonnen met de zegen van de algemene kerkenraad van de Protestantse gemeente te Rotterdam missionair pionierswerk. Nu, vier jaar later, komen ze wekelijks bijeen met circa 180 bezoekers, onder wie veel twintigers en dertigers zonder christelijke achtergrond.

Het klinkt als een sprookje, al spreken ze zelf liever over een wonder. Begin deze maand werden vier ambtsdragers bevestigd: twee ouderlingen, één ouderling-kerkrentmeester en één diaken.

“Dit is een grote stap in de richting van een zelfstandige gemeente”, zegt Niels de Jong, predikant van de ‘missionaire oefenplaats’ van de IZB. “We hoeven nu bij bijzondere diensten - avondmaal, doop- en belijdenisdiensten geen ambtsdragers van omliggende wijkgemeenten te ‘lenen.’” Om echt als zelfstandige gemeente te functioneren heeft de gemeente tenminste acht ambtsdragers nodig en moet ze ook qua financiën op eigen benen staan.

De Jong woont in de voormalige kosterswoning van de Prinsekerk, een monumentaal gebouw, vlakbij het Centraal Station in Rotterdam, in de dichtbevolkte wijk Blijdorp. Aan de leeftijdsopbouw is de trend af te lezen dat jongeren na hun studie graag in de grote stad blijven ‘hangen’; veel twintigers en dertigers, yuppen (*young urban professionals*) en dinky’s (*double income, no kids*). Maar dit relatief hoge aantal jongeren weerspie-

gelde zich vier jaar geleden niet in de kerkenbanken van de Prinsekerkwijkgemeente.

“Toen Noorderlicht startte was er een wijkgemeente actief in de Prinsekerk die al decennia met terugloop en veroudering had te maken. Deze wijkgemeente heeft vanaf begin Noorderlicht alle ruimte gegeven en tot op de dag van vandaag is er een goede samenwerking tussen beide gemeenten.”

Hij had het vanuit zijn ooghoeken kunnen vaststellen, want tussen 2007 en 2012 werkte hij als missionair predikant één stadswijk verderop, in ‘De Samaritaan’. Ook die gemeente had een jarenlange neergang gekend, tot een kritisch minimum van 50 kerkgangers. Maar mede dankzij het commitment van een groep studenten die na hun studie in de stad bleef wonen, bloeide de gemeente weer op.

Vanaf 2007 werd de IZB betrokken bij de gemeente en werd er ook een missionaire slag gemaakt. De Samaritaan werd één van de vijf stadskerken uit een onderzoek dat Niels schreef over *Young Urban Protestants*: gemeenten waarvan meer dan de helft van de kerkgangers bestaat uit twintigers en dertigers.

Geen succesformule

De Prinsekerk in Blijdorp ligt precies tussen twee bloeiende stadskerken uit het YUP-onderzoek; naast De Samaritaan ook de Pelgrimvaderskerk (Delfshaven). Maar zegen laat zich niet kopiëren.

Er is ook geen ‘succesformule’, zoals Niels al schreef in het YUP-onderzoek: ‘Er zijn geen trucs en tips die even snel toegepast kunnen worden. De gemeente van God is niet ‘maakbaar’.’

Met een kleine groep vrijwilligers, twintigers, is hij in 2012 begonnen. “In goed overleg met de bestaande wijkgemeente en met betrokkenheid van de Algemene Kerkenraad. Er is geen sprake van ‘concurrentie’; eerder zoeken we elkaar aan te vullen. De kerk en het aantal omwonenden zijn groot genoeg voor twee verschillende vormen van kerkzijn. En daarbij: ze hebben er alle begrip voor dat wij het over een andere boeg gooien.”

Eerst waren er tweewekelijkse samenkomsten, sinds augustus vorig jaar wekelijks. Er komen circa 180 bezoekers, onder wie heel veel twintigers en dertigers. Niels: ‘Een groot aantal van de kerkgangers, zeker een derde, heeft geen christelijke achtergrond of ging al jaren niet meer naar de kerk. Verder hebben we veel ex-studenten en christenen die nieuw in Rotterdam zijn komen wonen. Op de een of andere manier vinden zij makkelijker aansluiting bij onze gemeente dan bij bestaande gemeenten.’

Relevantie

Wat begon als een ‘experiment’ is langzaam uitgegroeid tot ‘iets waar de stekker niet meer uit kan’, zoals een lid van de stuurgroep zondag 6 september in de dienst zei. De Jong: ‘We zijn dankbaar en blij dat deze stap gezet is en dat vier mensen deze verantwoordelijkheid hebben willen nemen. Alle vier waren ze al een tijd lid van het leiderschapsteam. Bovendien zijn er in de dienst ook nog eens zes pastorale medewerkers voorgesteld, die beschikbaar zijn om met mensen ‘te praten, mee te denken en mee te bidden’.

Op zoek naar het ‘geheim’ van de groei’, zegt De Jong dat hij van (nieuwe) gemeenteleden terughoort dat ze het waarderen dat in de preken expliciet wordt ingegaan op de relevantie van het geloof voor het dagelijks leven, voor het werk, hun relaties. “Dat is zeker voor veel jonge mensen een belangrijk issue, merk ik. Ze waarderen het dat de preken en activiteiten hen daarbij behulpzaam zijn. Discipelschap, leerling-zijn en leerling-maken, dat zijn belangrijke thema’s in onze gemeente.”

De gemeente bestaat overigens niet louter uit hoogopgeleide yuppen. “Ik wil niet alleen met interessante hippe mensen zijn, maar ook in het Galilea van Rotterdam”, zei hij ooit in een interview. Ook outcasts vinden een thuis in de gemeente. Zoals Hilbert (56), jarenlang voor velen een bekende Rotterdamse thuisloze. Na tien maanden voorbereiding werd hij gedoopt en deed belijdenis. “Mijn hele leven heb ik opgebiecht. Stap voor stap heb ik mijn oude leven achter me kunnen laten.” Leon (24) ging hem voor. “Ik vond er een gemeenschap die bij me past. Gastvrij, zonder opgeheven vingertje.”

Noorderlicht combineert een solide inhoud met een prettige, eigentijdse manier van met elkaar omgaan, zegt Jurek, (29), die in 2014 werd gedoopt. “En dingen worden gedaan omdat mensen denken dat er nú behoefte aan is, niet omdat we dat altijd al zo gedaan hebben.”